

zone omkring vindmøllerne, men vi kunne ikke komme igennem med det.

Så blot en enkelt kommentar til hr. Morten Messerschmidt, som sagde, at årsagen til, at det skal gælde for vind specielt og ikke for andre områder, er, at vi ikke forgylder svineavlerne, men vi forgylder vindmøllejerne. Jamen sådan er det jo ikke. Jeg tror, de fleste i dette land ved, at landbruget generelt får meget stor støtte via EU's kasser, og den støtte er væsentlig større. Vi forgylder ikke vindmøllejerne, heller ikke med det vi har her. Vi giver dem præcis så meget i tilskud, at det igen bliver attraktivt at investere, og man kan sige, at det sådan set er den klimapræmie, vi betaler fra samfundets side for at få mere vedvarende energi og mindre kul, olie og naturgas.

Kl. 13:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg skal starte med at sige, at Det Radikale Venstres gruppeformand og klima- og energipolitiske ordfører, fru Margrethe Vestager, er forhindret i at deltage i dag i behandlingen af sagen, og derfor taler jeg på vore vegne. Det er i virkeligheden lidt ærgerligt, da fru Margrethe Vestager jo som den eneste partileder både har været involveret i forhandlingen af det forlig, der ligger til grund for det lovforslag, vi behandler her, og i den konkrete udmøntning af det. Og det er jo et udtryk for, hvor højt vi prioriterer det i Det Radikale Venstre.

Det har jo unægtelig været en svær fødsel for det her lovforslag, men vi er, som også tidligere ordførere, meget glade for, at det nu endelig er kommet dertil, at vi i dag står med et lovforslag om en vedvarende energi-lov. Det afgørende for os er jo lovens formål, nemlig at vi får en lov, som har til opgave at fremme produktionen af energi ved anvendelse af vedvarende energikilder og dermed også reducere udslippet af CO₂ og andre drivhusgasser, og samtidig også, at vi dermed forpligter hinanden til – og det er jo så stk. 2 i formålsparagraffen – at opfylde nationale og internationale målsætninger om at forøge andelen af energi, som produceres ved anvendelse af vedvarende energikilder.

Hovedpointen i det her er jo, at et meget bredt flertal i Folketinget nu er enige om, at det

er den vej, vi skal gå. Og på den måde er vi jo kommet et godt stykke i den erkendelsesmæssige rejse, som man rundt omkring i verden er ved at gøre og forhåbentlig er på vej til at nå i mål med, inden vi her i København til næste år skal have en klimakonference. Jeg kan i den sammenhæng ikke lade være med lige nævne den konservative partileder, hr. Bendt Bendtsen, som jo så sent som den 23. januar 2002 udtalte til Børsen:

»Vi er dybt bekymrede over de samfundsmæssige omkostninger og vores konkurrenceevne, hvis vi fortsætter udbygningen af den vedvarende energi.«

Der kan man jo sige, at vi så er kommet et rigtig godt stykke, når vi i dag står med et lovforslag om vedvarende energi, der netop har til formål at udbygge det her, fordi vi alle sammen nu er enige om, at det fremmer vores konkurrenceevne. Og det der gamle citat om, at hvis man kommer CO₂ i drivhusene på Fyn, så får man flere tomater, hører fortiden til, og det vil vi slet ikke bringe ind i debatten.

Lovforslagets formål er et centralt symbol på og et redskab til at løse den opgave, vi har: at reducere udslippet af CO₂ og andre drivhusgasser gennem en national og international indsats og gøre det gennem vedvarende energi. Og vi er glade for de elementer, der understøtter det her formål, bl.a. modellen for det lokale medejerskab gennem en køberet til vindmølleandele for lokale borgere. Vi er glade for den grønne ordning til styrkelse af lokale landskabelige og rekreative værdier. Vi er glade for garantifonden til støtte af finansiering af lokale møllelavs forundersøgelser m.v. Vi er glade for de nationale mål for den samlede kommunale planlægning for vindmøller, for afregningsregler for anlæg, der laver vedvarende energi, og for, at vi får samlet de eksisterende bestemmelser i elforsyningsloven, som særlig vedrører elektricitet fra vedvarende energi, for støtte til forgasning, for forenkling af udbudsprocesser på havvindmøller og for en justering af regler om tekniske og sikkerhedsmæssige krav til vindmøllerne.

Der er med andre ord mange målrettede og gode elementer i lovforslaget, og i den forstand bliver det her jo altså, når det træder i kraft den 1. januar, en mærkedag: Der bliver sat en pæl ned efter års efterladenheden hos regeringen.

Der er også tidsler med torne så store, at de kan bruges til ligkistesøm, og her tænker vi på værditabsordningen, der som en særlov lægger sig oven på vores eksisterende erstatningssy-